Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri.
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţul inserţiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LII.

„Gazeta“ iese în fie-care di
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România şi străinătate
Pe unu anu 40 franci, pe şése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anu 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 60. Braşovŭ, Mercurĭ 15 (27) Martie 1889.

Braşovŭ, 14 Martie v.

Amŭ dişŭ, că adĭ vomŭ da portretulŭ fişpanului Banffy dela Bistriţă.

Ca sĕ şi-lŭ pótă cineva înfăţişa n'are decâtŭ sĕ cetéscă cea mai nouă poruncă, ce a dat'o „comitetului administrativŭ alŭ fondurilorŭ scolare centrale“ din Năsĕudŭ.

Faţă cu despotismulŭ cinicŭ, ce vorbesce din fiecare rêndŭ alŭ acestui ucazŭ fişpănescŭ, este cu totulŭ indiferentŭ de a sci décă celŭ care l'a datŭ e de statură mică, orĭ mijlocia, orĭ mare, décă e blondŭ séu ocheşŭ.

Destulŭ că fişpanulŭ Banffy e după chipulŭ şi asemĕnarea administratorilorŭ de „modelŭ“ ai maghiarismului violentŭ.

E făptura lui Tisza Kalman.

Intrînsulŭ se oglindéză regimul personalŭ, ce l'a întrodusŭ acestŭ ministru de când e la putere. Br. Banffy e prototipul agenţilor absolutismului parlamentarŭ, care sub masca constituţionalismului nu urmăresce decâtŭ poftele şi avantagele puterii, întemeiându-se pe relele moravurĭ şi deprinderĭ ale şoviniştilorŭ ungurĭ modernĭ. Este în miniatură, ceea ce e în mare stăpânulŭ sĕu Tisza, a căruia portretŭ l'a schiţatŭ în decursulŭ desbaterei asupra legei militare aşa de nimeritŭ prietenulŭ lui de odinióră Balthasar Horvath.

In adevĕrŭ, br. Banffy Dezsö a introdusŭ în comitatulŭ Bistriţă-Năsĕudŭ regimulŭ personalŭ celŭ mai neruşinatŭ.

Dându-i-se unŭ felŭ de *carta bianca* ca comisarŭ regescŭ, pentru elŭ constituţiunea şi legile nu mai erau decâtŭ unŭ paravanŭ, îndĕrĕtulŭ căruia sĕ-şĭ pótă multămĭ poftele şovinistice impunêndu-şĭ voinţa sa în modŭ despoticŭ.

Şi-a pusŭ în gândŭ Banffy nicĭ mai multŭ nicĭ mai puţinŭ, decâtŭ a regula afacerile fondurilorŭ năsĕudene astfeliu, ca ele sĕ servéscă ca mijlocŭ, spre a face din grăniţerii românĭ de odinióră nisce pandurĭ ai maghiarismului.

Şi trebue că şi-a făcutŭ socotéla aşa, că fiindŭ Năsĕudenii fii de soldaţĭ vorŭ sci sĕ asculte de poruncĭ, şi astfelŭ lăsândŭ frêulŭ firei sale despotice, a datŭ şi dă mereu la poruncĭ, care de care mai vătămătóre legilorŭ, drepturilorŭ şi libertăţii poporului românŭ năsĕudênŭ.

O astfeliu de poruncă, vrednică de a sta alăturĭ cu ucazurile despoţilorŭ muscălescĭ, este următórea, care trebue sĕ împle de îngrijire pe orĭ-ce Românŭ, căruia îi zace la inimă binele şi viitorulŭ naţiei sale:

Dela fişpanulŭ comitatului Bistriţa-Năsĕudŭ.

Onoratului comitetŭ administrativŭ alŭ fundaţiunilorŭ scolare centrale din ţinutulŭ Năsĕudului

în Nĕsĕudŭ.

In urma raportului de sub nr. 31—1889 vĕ avisezŭ, că pe calea respectivului curatoralŭ sĕ dispuneţĭ, ca fiăcare învĕţătorŭ poporalŭ dela scólele elementare fundaţionale, ţinêndu-se de planulŭ de învĕţĕmêntŭ ministerialŭ edatŭ prin Escelenţa Sa d-lŭ ministru pentru şcólele poporale elementare nemaghiare, **sĕ propună limba maghiară în legătură cu fiăcare obiectŭ de învĕţĕmêntŭ.**

Sĕ se propună în fiecare classă versurĭ şi cântece (poesii poporale) **ungurescĭ şi la gimnastică eserciţiile sĕ se facă şi la comandă unguréscă.** Şi când la propunerea geografiei se face deosebire de confesiune şi naţionalitate, neapĕratŭ şi în modŭ convingĕtorŭ sĕ se arate, că deşi naţionalităţile se deosibesc unele de altele, în patria comună însĕ, *în Ungaria, numai o naţiune esistă şi acésta este cea maghiară*, aşadĕră locuitorii acestei ţĕrĭ se deosibescŭ cu privire la religiune şi naţionalitate, dér cu privire la calitatea de cetăţenĭ ai statului se unesc, deórece toţĭ suntemŭ cetăţenĭ ai statului maghiarŭ.

Astfelŭ suntŭ cetăţenĭ de statŭ maghiarĭ de confesiunea gr.-catolică, gr.-orientală, evang. luterană, evang. reformată, romano-catolică şi de alte confesiunĭ, şi suntŭ cetăţenĭ de statŭ maghiarĭ cu limba maternă (de naţionalitate) germană, română şi altele.

Din acésta puteţĭ vedé, că eu pe lângă aceea, că punŭ mare greutate pe însuşirea *limbei patriei maghiare*, a statului maghiarŭ, nu de mai puţină însĕmnătate considerŭ consolidarea acelei cunoscinţe a scolarilorŭ, cumcă ei suntŭ fiii statului maghiarŭ, *acestei patrie maghiare*. Astfelŭ datorinţa inomisibilă a învĕţătorului este şi deşteptarea spiritului patrioticŭ. Pe învĕţătorulŭ, care nu va procede în sensulŭ acestei dispoşiţiunĭ a mea, **îlŭ voiu pedepsi pe cale disciplinară, eventualŭ îlŭ voiu destitui din postŭ.**

Din consemnările aşternute în privinţa etăţii scolarilorŭ am ajunsŭ la trista convingere, că negligiaţĭ a constrînge pe copii sĕ începă cercetarea şcólei la etatea obligată şi de aicĭ suspiţionezŭ, că vreţĭ cu orĭ ce preţŭ sĕ vĕ subtrageţĭ dela oblĭgămêntulŭ impusŭ prin lege, deja fórte adeseorĭ accentuatŭ de mine, de a vĕ subîmpărţi şcólele în cursurĭ de şése anĭ (în şése classe). Dér décă în privinţa acésta nu voiu vedé nicĭ în viitorŭ o îmbunĕtăţire în nisuinţele d-vóstrĕ, voiu fi necesitatŭ pentru cerbicoşia d-vóstrĕ a trage la rĕspundere în celŭ mai seriosŭ modŭ pe preşedintele comisiunei administrative, apoi pe curatoratele şcolare şi pe învĕţătorĭ, şi încă dintre aceştĭ din urmă în prima liniă pe directorulŭ.

Şi când premitŭ, că la scriere şi cetire este a se pune deosebită îngrijire pe compunerĭ în limba unguréscă, relativŭ la obiectele de învĕţĕmêntŭ voescŭ acum câtŭ se póte mai pe scurtŭ a face numai câteva observărĭ:

1. In classa a 3-a şi a 4-a a şcólei de băeţĭ din Năsĕudŭ suntŭ a se introduce asemenea esercitiile în vorbire şi cugetare, **lăsându-se afară studiulŭ istoriei.**

2. In planulŭ de învĕţĕmêntŭ din Sângeorgiulŭ românescŭ ar fi trebuitŭ sĕ se deosibéscă materialulŭ de învĕţĕmêntŭ din classa a 3-a de materialulŭ de învĕţĕmêntŭ din classa a 4-a.

3. Invĕţătorulŭ din Telciu, Alexandru Popŭ, ar fi fostŭ datorŭ sĕ-şĭ specifice materialulŭ de învĕţĕmêntŭ.

4. In classa a 3-a a scólei din Zagra, la propunerea geografiei sĕ nu vĕ estindeţĭ mai departe decâtŭ la cunoscinţa comitatului, ér **cu atâtŭ mai virtos sĕ vĕ abstineţĭ dela propunerea biografielorŭ istorice, căcĭ după esperienţele mele acésta s'a obicĭnuitŭ a se face cu tendinţă politică neiertată.** In fine vĕ facŭ cunoscutŭ, că planurile de învĕţĕmêntŭ le-am datŭ inspectorului reg. de şcóle pentru a le folosi oficialŭ în cerculŭ sĕu de influinţă.

Bistriţa, 11 Februarie 1889.

Br. Banffy m. p.
fişpanŭ, comisarŭ regescŭ.

Valea-Bistriţei, 18 Martie 1889.

După cum se scie, de câţĭ-va anĭ de dile comunitatea de avere grăniţeréscă din Năsĕudŭ se află sub starĭ esceptionale. Părintéscă stăpânire unguréscă sub pretextŭ de regulare a afacerilorŭ nóstre — când nu era nicĭ o trebuinţă, bunăóră ca şi la fraţii Caransebeşenĭ — a numitŭ pe fişpanulŭ-paşă Banffy ca comisar cu putere nerestrînsă peste acéstă avere. Cumcă ce isprăvurĭ a sĕvĕrşitŭ în acéstă calitate o scimŭ cu toţii, ba în mare parte vii mărturii suntŭ şi colónele acestui preţuitŭ diarŭ.

Cu puterea ce i-s'a încredinţatŭ,

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(7)

CARMEN.

— Novelă. —

Ca sĕ mĕ hotărăscŭ, nu mĭ-a trebuitŭ multă ostenélă. Mi-se părea, că viéţa acésta legendară şi independentă mĕ póte lega mai strînsŭ de ea. Credeamŭ că de aicĭ înainte potŭ fi mai sigurŭ de iubirea ei. Adese-orĭ audiam despre contrabandiştĭ, carĭ umblau prin întréga Andaluziă călărindŭ fiă-care în mânĭ cu carabine şi pe şeuă cu iubitele lorŭ. Părea, că mĕ vĕdŭ suindŭ şi scoborînd munţii, alăturĭ cu frumósa ţigancă. Când îi povesteamŭ despre asta, îşĭ punea mâna pe inimă, dicêndŭ că nu póte fi unŭ lucru mai frumosŭ în lume, decâtŭ a tăbărî nóptea în locŭ liberŭ, când fiăcare bărbatŭ se ascunde în cortulŭ sĕu cu nevasta lui.

„Décă acuşĭ voiu fi cu tine în mijloculŭ munţilorŭ“, i-amŭ dişŭ, „atuncĭ voiu fi sigurŭ de tine. Acolo nu va mai fi locotenentŭ....“

„Tu eştĭ prea fricosŭ“, 'mĭ rĕspunse ea. „Cu atâtŭ mai rĕu ar fi pentru tine. Cum poţĭ fi aşa de.... nătărău? Nu vedĭ că te iubescŭ căcĭ nu ţĭ-am cerutŭ nicĭodată banĭ?“

Când îmĭ vorbea astfelŭ, mĭ-ar fi plăcutŭ sĕ-ĭ sorbŭ rĕsuflarea. Dér ca sĕ nu sporescŭ vorba, Carmen îmĭ căştigă vestminte civile şi, nebăgatŭ în sémă de nimenĭ, am eşitŭ din Sevilla. Am mersŭ în Jerez la o vêndĕtóre de anissetă, i-am predatŭ o scrisóre dela Pasttia. Aicĭ se obicĭnuiau a se aduna contrabandiştiĭ. Am fost presentatŭ acestorŭ ómenĭ şi conducĕtorulŭ lorŭ Dancaïre mĕ primi în céta lui. Ne-amŭ dusŭ în Gancinŭ unde m'am întêlnitŭ cu Carmen. In escursiunile nóstre ea sluja ca spionŭ ómenilorŭ nostri şi nu mĕ sfiescŭ a dice, că spionŭ mai bunŭ ca ea dór nicĭodată n'a fostŭ pe lume.

Ee venea din Gibraltarŭ şi a făcutŭ socotélĭ cu unŭ căpitanŭ de nae pentru transportarea mai multorŭ articolĭ englesĭ, carĭ trebuia sĕ-ĭ primimŭ noi. Noi aşteptamŭ articolii séra şi după ce o parte din ei i-amŭ ascunsŭ între munţĭ, ceialalţĭ i-amŭ dusŭ în Ronda. Carmen a mersŭ înaintea nóstră. Totŭ ea a fostŭ care ne spunea minutulŭ când aveamŭ sĕ sosimŭ în oraşŭ. Oblitŭ odată cea dinteiu cale, celelalte ni-au succesŭ. Viéţa de contrabandistŭ era par'că mai potrivită cu mine, ca miliţia; i-am cumpĕratŭ darurĭ Carminei, aveam banĭ şi amorésă. Consciinţa nu mĕ neliniştea, fiindŭ-că, după cum dice ţiganulŭ, : *Sarapia sat pasquital punzava* (în mijloculŭ plăcerilorŭ nu te ustură riia).

Céta nóstră consta din optŭ până'n dece ómenĭ şi numai în momente mai primejdióse ne uneam cu toţii; de comun umblamŭ câte doi, prin sate câte trei, er prin oraşe împrăştiaţĭ. Fiă-care din noi trebuia sĕ scie câte-o măestriă. Intr'o nópte ni-amŭ datŭ întêlnirea lângă Veger. Eu şi Dancaïre amŭ sositŭ mai iute. Conducĕtorulŭ nostru se vedea că e fórte bine dispusŭ. „Cu unulŭ vomŭ fi mai mulţĭ“, dise elŭ. „Carmen făcŭ o frumósă isbêndă: îşĭ eliberă soţulŭ, care era închisŭ în Tarifa.“ Incepeam sĕ pricepŭ ţigănésca, fiindŭ-că soţiĭ mei aprópe numai în limba acésta vorbeau. La cuvêntulŭ „rom“ mi-se strîngea inima. Cum, bărbatulŭ ei, aşadĕr are bărbatŭ? — întrebaiu de căpitanŭ.

„Da, pe Garcia celŭ c'unŭ ochiu, care e unŭ ţiganŭ tocmai aşa de şiretŭ ca şi ea. Elŭ era deţinutŭ într'o galeriă de sclavĭ. Carmen într'atâta amăgi pe mediculŭ judecătoriei locale, încâtŭ căştigă eliberarea bărbatului sĕu. O fată ca asta plătesce multŭ. De doi anĭ ea lucră la mântuirea lui, dér n'a dobênditŭ nimicŭ până ce nu s'a schimbatŭ şefulŭ.“

Iţĭ poţĭ imagina cu ce mirare ascultamŭ eu vorbele acestea. In curêndŭ am făcutŭ cunoscinţă cu Garcia; era una dintre cele mai înspăimêntătóre figurĭ ţigănescĭ din câte am vedutŭ în viéţa mea. Sufletulŭ şi trupulŭ sĕu era negru; celŭ mai mare făcĕtorŭ de rele, din câţĭ am întêlnitŭ de când sunt pe lume. Carmen venea cu elŭ şi cândŭ erau amêndoi în faţa mea şi îlŭ agrăi cu cuvêntulŭ bărbatŭ, eram osênditŭ sĕ vĕdŭ fixările şi schimositurile lui Garcia. M'am scârbitŭ şi tótă nóptea nu i-am dişŭ o vorbă. Diminéţa am plecatŭ la drumŭ, când étă observămŭ, că vre-o doisprĕdece ostaşĭ călărĭ calcă pe urmele nóstre. Unŭ generalŭ strigătŭ de: „fugĭ încâtr'o vedĭ“ s'audi. Numai Dancaïre, Garcia, unŭ fecioră frumosŭ d'Ecija, pe care-lŭ chema Remendado, Carmen şi eu nu ni-amŭ perdutŭ curagiulŭ; ceilalţĭ, lăsându-şĭ catârii pe locŭ, se ascunseră pe căile ţepişe dintre stâncĭ,„unde călăreţii nu-i puteau goni. Noi încă ni-am aruncatŭ josŭ bagagiulŭ şi le călcamŭ paşii. Intr'aceea inimiculŭ trăgea cu glónţe asupra nóstră; pentru întéia óră în viéţa mea audiamŭ glónţele şuerându-mĭ pe lângă urechĭ, dér nu mĕ prea spăriam. Toţĭ ne-amŭ mântuitŭ, afară de bietul Remendado, pe care îlŭ nimerĭ unŭ glonţŭ în cóste. Eu vream sĕ-lŭ ridicŭ. „Bóule“, strigă asupra'mĭ Garcia, „ce te năcăjescĭ cu elŭ? Lasă-lŭ acolo mai bine, decâtŭ sĕ pierdĭ ciorecii de lână“. — „Aruncă-lŭ josŭ“ strigă şi

nouĕ numai bine şi îndĕmână nu ni-a făcutŭ. Căci înainte de tóte, ignorândŭ „Instrumentulŭ fundaţionalŭ“ privitorŭ la administrarea averei grăniţerescĭ şi consfinţitŭ de însuşĭ Maiestatea Sa Monarchulŭ în conţelegere cu stăpânirea din Pesta, a făuritŭ *nouĕle Statute*, prin carĭ averea nóstră nĭ-a dat'o pe mâna străinilorŭ şi a veneticilorŭ.

Administraţia fondurilorŭ a maghiarisat'o. Şcólele susţinute din fundaţiunĭ — precum suntŭ cele numite astădĭ fundaţionalĭ — le-a desbrăcatŭ de caracterulŭ confesionalŭ. Pe învĕţătorii, carĭ erau membrii la o Reuniune de învĕţătorĭ de bunŭ renume — „Mariana“ — fără de scirea şi învoirea lorŭ i-au încorporatŭ la Reuniunea de învĕţătorĭ comitatensă ungurescă şi a datŭ mandatŭ la perceptoratulŭ fondurilorŭ, ca din salariu sĕ le subtragă tangenta de membri, ér prin o aspră poruncă ameninţătóre i-a somatŭ ca sĕ ia parte la şedinţele amintitei Reuniunĭ unguresci.

Apropiându-se însĕ vremea de a-şĭ depune sarcina de comisarŭ, ce cu o adevĕrată rîvnă absolutistică a purtat'o câţi-va anĭ. — ér ca noi sĕ-lŭ ţinemŭ minte şi stăpânirea precum şi şoviniştii kulturegyletiştĭ sĕ nu-i pótă împuta, că s'a făcutŭ nevrednicŭ de puterea lui încredinţată — vêrfŭ la tóte a pusŭ prin încercarea de a maghiarisa instrucţiunea în scólele susţinute din averea nóstră.

Ca documentŭ lasŭ sĕ urmeze aicĭ alăturata ordonanţă a comisarului regescŭ — îndreptată cătră administraţia fondurilorŭ centrale din Năsĕudŭ, ca spre ulterióră procedere sĕ fiă comunicată învĕţătorilorŭ dela şcólele fundaţionale. E remarcabilă acéstă ordonanţă cu respectŭ la cuprinsulŭ ei. Ba e o mare cutezare din partea lui Banffy, când abusândŭ de putere, nesocotindŭ legile esistente faţă de naţionalităţile nemaghiare, ba chiar şi planulŭ ministerialŭ de învĕţămêntŭ prescrisŭ pentru şcólele nemaghiare, la care însuşĭ se provócă, vine fără nicĭ unŭ dreptŭ şi porunceşce ca în scólele susţinute din averea nóstră sĕ se inveţe tóte obiectele şi în limba maghiară, sĕ se cânte unguresce, sĕ se propageze simţulŭ patrioticŭ — în înţelesulŭ maghiarŭ, ba chiar şi la jocurĭ şi gimnastică sĕ se comandeze unguresce.

C'unŭ cuvêntŭ, învĕţătorii susţinuţĭ din averea cu mare preţŭ câştigată de moşii şi părinţii noştri — conformŭ voinţei abusive a d-lui comisarŭ — au sĕ crescă şi sĕ facă din copii noştri neaoşĭ Ungurĭ din creştetŭ până în tălpĭ. Că óre le va succede acésta e mare întrebare!? Dér pentru casulŭ, că nu le va succede respective nu vorŭ arăta prospecte de rĕuşită — suntŭ ameninţaţĭ cu pedepse, ba chiar cu destituire — după cum ne spune „Măria-Sa“ în ordonanţă.

Noi, la rêndulŭ nostru, trebue sĕ chibzuimŭ ce ar fi de făcutŭ spre apĕrarea nóstră, — şi sĕ şi facemŭ deşi într'alŭ 11-lea césŭ.

— *Unŭ grăniţerŭ.* —

SCIRILE DILEI.

Institutulŭ pedagogicŭ din Caransebeşŭ. Inspectorulŭ şcolarŭ regescŭ alŭ Comitatului Caraşŭ-Severinŭ Franciscŭ Suttág a raportatŭ comitetului administrativŭ comitatensŭ, că la acestŭ institutŭ s'au ţinutŭ în decursulŭ lunei Februarie a. c. examenile semestrale, la carĭ a asistatŭ şi elŭ, şi că progresulŭ în generalŭ este acum cu multŭ mai favoritorŭ, cu deosebire în învĕţarea limbei maghiare se observă la acestŭ institutŭ din anŭ în anŭ o înaintare decisivŭ totŭ mai îmbucurătóre. „Ce vorŭ mai dice la acestea pretinşii nostri amicĭ, carĭ necontenitŭ ne înnegrescŭ“ ? întrébă „Fóia Diecesană“. E tristŭ lucru, dicemŭ noi, că din pricina limbei unguresci se strîmtorescŭ, deşi fără voiă, studiile în adevĕrŭ de lipsă şi interesante. Pentru şoviniştĭ însĕ a sci unguresce însemnéză „a fi cultŭ“. Halalŭ de-aşa cultură!

***

In representanţa fundaţiunei „Gozsdu“ s'a alesŭ, în loculŭ rĕposatului membru din representanţă Iacobŭ Bologa, d-lŭ Parteniu Cosma, directorulŭ „Albinei“ din Sibiiu, cu votŭ unanimŭ, spune „Telegr. românŭ“.

***

Comassare. Din Tirimia-mare ni-se scrie, că acolo s'a pusŭ în lucrare facerea comassărei. Doi ingineri, córora li-s'a încredinţatŭ afacerea, sunt plătiţĭ cu câte 3 fl. de jugărŭ. E temere, că locuitorii românĭ şi aicĭ, ca în mai multe părţĭ, vorŭ rĕmâné păgubiţĭ, deórece iniţiatorulŭ comassărei este proprietarulŭ maghiarŭ Tolvay Samu (pe românesce Samuilŭ Hoţu) faţă cu care bieţii locuitorĭ nu'şĭ potŭ valida în deplină libertate dreptulŭ lorŭ, deórece fórte mare parte din ei îi suntŭ datorĭ cu sume mai marĭ, orĭ mai micĭ de banĭ. Din parte-ne dicemŭ locuitorilorŭ românĭ, sĕ nu întârdie a usa la timpŭ de tóte drepturile lorŭ, ér întru câtŭ le lipsesce independenţa din causa datoriilorŭ, mai bine ar fi, ca sĕ'şĭ plătéscă datoriile cu banĭ împrumutaţĭ dela vre-unŭ institutŭ de creditŭ românescŭ, pentru-ca apoi sĕ-şĭ pótă apĕra în deplină libertate moşiile lorŭ. Póte că tocmai acésta a aşteptat'o proprietarulŭ Tolvay, ca sĕ aibă la mână pe Românĭ împrumutându-le banĭ. Când se vorŭ învĕţa odată minte ţĕranii românĭ, sĕ nu se mai încurce în afacerĭ de banĭ cu proprietarĭ ungurĭ şi evrei, carĭ numai binele nu li-lŭ voescŭ?

***

Se duelézä deputaţii. Incidentele din dieta ungurescă au datŭ nascere la o mulţime de duelurĭ. Astfelŭ Polonyi Geza, Gulacsy Gyula şi br. Kaas Ivor au provocatŭ la duelŭ pe Krajcsik. Seffer László, prin deputaţii Lukacs Gyula şi Horvath Adám, încă în decursulŭ şedinţei a cerutŭ satisfacţiune dela Pulszky Karoly. Pe lângă aceştia se vorbesce, că şi colonelulŭ de husarĭ Elek Gusztav pretinde a 'i se da satisfacţiă cavalerescă din partea lui Polonyi, din causă că acesta în modŭ necuviinciosŭ a vorbitŭ în dietă despre cestiunea ivită între elŭ şi între ministrulŭ de honvedĭ; ba se dice că şi contele Andrassy G. a provocatŭ, în dietă, pe Polonyi la duelŭ. — Frumóse treburĭ „patrioticescĭ“.

***

Tărăboiu unguresců. Studenţii ungurĭ din Raab au demonstratŭ în contra locţiitorului de directorŭ alŭ şcólei reale Iosifŭ Szabo, fiindcă li-a opritŭ scolarilorŭ de a lua parte la serbarea din 15 Martie şi de a purta cocarde. Din pricina asta, studenţii academiei de dreptŭ i-au făcutŭ unŭ tărăboiu mare tocmai de diua lui onomastică. Poliţia i-a cam jucatŭ ceardaşŭ, din care causă studenţii s'au plânsŭ la căpitanulŭ poliţiei. Se face cercetare.

***

Telefonŭ în Cluşiu. Ministrulŭ Baross a promisŭ, că va construi în Cluşiu telefonŭ, la casŭ décă se vorŭ afla 20 de locuitorĭ, carĭ sĕ plătéscă pentru acestŭ scopŭ o taxă de abonamentŭ de câte 6 fl. pe lună. Foile unguresci suntŭ sigure că numĕrulŭ cerutŭ alŭ abonamentelorŭ se va afla, şi prin urmare telefonulŭ se va construi câtŭ mai curêndŭ.

***

Studenţii ungurĭ contra lui Rohonczy. Studenţii ungurĭ au hotărîtŭ sĕ publice în diare o declaraţiune contra deputatului Rohonczy, eventualŭ sĕ o afişeze. In acéstă declaraţiune deputatulŭ e arătatŭ ca omŭ „laşŭ“ şi „necavalerŭ“, fiindcă a atacatŭ cu arme pe unŭ omŭ nearmatŭ şi l'a insultatŭ fiindŭ rĕnitŭ. Declaraţiunea încheiă cu o aspră espresiune de dispreţŭ.

***

Afacerea Elek-Polonyi. Colonelulŭ honvedŭ de husarĭ a adresatŭ preşedintelui camerei deputaţilorŭ o scrisóre, în care îşĭ esprimă consternarea sa pentru fapta lui Polonyi, dândŭ în publicitate o afacere confidenţială şi combate cu hotărîre o asemenea procedere. De altă parte Elek a trimisŭ doi oficerĭ la Polonyi, ca sĕ 'i céră esplicărĭ. Polonyi a publicatŭ în urma acésta o declaraţiune, de cuprinsulŭ, că scrisorile schimbate între Elek şi ministrulŭ de honvedĭ nu le are dela nicĭ unŭ oficerŭ de honvedŭ. Nu se crede că colonelulŭ Elek se va mulţămi cu acéstă declaraţiune.

Producţiunea corului bisericescŭ condusŭ de d-lŭ prof. Nicolae Popovicĭ.

In amorţéla, ce a cuprinsŭ de unŭ timpŭ încóce societatea nóstră braşovénă, a fostŭ o ideiă de totŭ nemerită din partea d-lui *N. Popovici* a arangea producţiunea musicală-literară din Dumineca trecută. D-lŭ N. Popovicĭ nu este numai unŭ bunŭ cântăreţŭ, ci totodată şi unŭ dibaciu dirigentŭ de corŭ. Acésta a dovedit'o cu deosebire cu corulŭ sĕu dela biserica sf. Nicolae din Scheiu, care face serviciulŭ D-deescŭ dela acéstă biserică în adevĕrŭ înălţătorŭ şi care s'a afirmatŭ într'unŭ modŭ atâtŭ de favorabilŭ şi la producţiunea de Dumineca. Corulŭ d-lui Popovicĭ constă mai cu sémă din şcolarĭ dela şcólele nóstre medii, aşa încâtŭ prin acestŭ corŭ gustulŭ pentru o musică mai seriósă câştigă totŭ mai multŭ terenŭ la tinerimea nóstră şi peste totŭ printr'ênsulŭ cultura nóstră musicală face unŭ adevĕratŭ progresŭ.

Tóte cele patru corurĭ esecutate la producţiunea de Dumineca (Schubert: Pace vouĕ. Beethoven: Cântecŭ de primăvéră, N. Popovicĭ: Imnŭ festivŭ, şi Ştefănescu: Cântecŭ de laudă) au fostŭ cântate în modulŭ celŭ mai precisŭ. Rareorĭ avemŭ ocasiunea a asculta în Braşovŭ unŭ corŭ mai bine alcătuitŭ şi mai bine disciplinatŭ ca alŭ d-lui Popovicĭ. In corulŭ alŭ treilea: „Imnŭ festivŭ“ amŭ avutŭ ocasiunea a-lŭ apreţia pe d-lŭ Popovicĭ şi ca componistŭ. Imnulŭ sĕu a trebuitŭ sĕ facă impresiune asupra orĭ şi cui, atâtŭ prin armonia' sa, câtŭ şi prin desvoltarea sa, am puté dice aprópe grandiósă. Acestŭ imnŭ a fostŭ introdusŭ de unŭ solo de basŭ bine esecutatŭ de studentulŭ *I. Russu.*

Multŭ au contribuitŭ la succesulŭ musicalŭ alŭ producţiunei, despre care e vorba, prin piesele lorŭ esecutate pe violină şi studenţii *G. Iuga* şi *V. Popea.* Dênşii au talentŭ pentru musică, şi décă

Carmen. Obositŭ, am trebuitŭ sĕ-lŭ punŭ josŭ lângă unŭ stanŭ de piétră. Garcia veni şi elŭ şi îşĭ descărcă arma în capulŭ bietului Remendado. „Omŭ sĕ fiă celŭ care ilŭ va recunósce“, dise miserabilulŭ ţiganŭ privindŭ la victima lui.

Étă, domnule, ce viéţă frumósă petreceamŭ eu. Séra ne-amŭ retrasŭ într'o pădurice ca sĕ ne recreămŭ. N'aveam nicĭ o bucată de pâne şi sêmţiamŭ amarŭ lipsa catârilorŭ. Dér ce face Garcia? Scóte nisce cărţĭ de jocŭ, face unŭ focŭ mare şi la lumina lui începe a se juca cu Dancaïre. Eu m'am trântitŭ josŭ sĕ mĕ odihnescŭ şi privindŭ spre stele mĕ gândeam la Remendado, dicêndŭ în mine, că ar fi cu multŭ mai bine sĕ fiu în loculŭ lui. Carmen sgulită se puse lângă mine şi din când în când începea sĕ-şĭ lovéscă de-olaltă castagnetele fluerândŭ. Dup'aceea plecându-se spre mine, ca şi când mi-ar şopti ceva, mĕ sărută de două, de trei orĭ, în potriva voinţei mele.

„Eştĭ dracŭ?“, i-am disŭ.

„Da“, rĕspunse ea.

După câteva óre de odihnă, Carmen plecă în Gancin şi în cealaltă di diminéţa ne trimise puţină pâne dela unŭ păstorŭ de capre. Tótă diua am rĕmasŭ în pădurice şi numai de cătră séră amŭ plecatŭ spre Gancin. Aşteptam veste dela Carmen. Dér n'amŭ primitŭ nimic. In diua următóre am vĕdutŭ doi catârĭ mânaţĭ de o femeiă şi o copilă îmbrăcată frumosŭ. Garcia dise: „Vedeţĭ că St. Andreiu ne trimite catârĭ şi femei.... îmĭ voiu face ale mele.“ Işĭ luă numai decâtŭ puşca şi plecă pe cărare în susŭ ascundêndu-se în tufişŭ. Eu şi Dancaïre ilŭ urmamŭ la o mică depărtare. Când am auditŭ descărcătura de puşcă, am săritŭ din tufişŭ strigândŭ asupra femeii care mâna catârii, sĕ stea pe locŭ. Femeia vĕdêndu-mĕ, în locŭ de a se spăria, isbucnì într'unŭ rîsŭ ironicŭ: „*Oh, lillipendii* ce se par' nisce *cronìni*!“ Era Carmen, care aşa de bine îşĭ schimbă îmbrăcămintea, câtŭ eu n'aşŭ fi cunoscut'o de locŭ, décă ar fi vorbitŭ cu altă voce. Se scoborî de pe catârŭ şi vorbi încetŭ cu Dancaïre şi Garcia, apoi întorcêndu-se spre mine îmĭ dise: „Canari, ne vomŭ vedé încă înainte de ce vei fi spêndurată. Acum mergŭ în Gibraltarŭ..... In curêndŭ veţĭ audi despre mine.“

In curêndŭ Carmen ne încunosciinţă că în cutare şi cutare di, în cutare şi cutare locŭ, călĕtorescŭ doi Englesĭ din Gibraltarŭ în Granada. Cine are minte sĕ pricépă. Englezii aveau mulţĭ banĭ. Garcia voia sĕ-i omóre, eu cu Dancaïre însĕ nu l'am lăsatŭ. Lĭ-amŭ luatŭ banii şi orológele căcĭ aveamŭ mare lipsă de ele. Şi totŭ aşa, vedĭ domnule, din contrabandistŭ, am ajunsŭ celŭ mai mare banditŭ.

Dér despre Carmen multă vreme n'am auditŭ nimicŭ. Dancaïre s'ar fi dusŭ bucurosŭ în Gibraltarŭ, nu putea însĕ fiindŭ că era fórte cunoscutŭ în părţile acelea; Garcia de asemenea. „Aşadér se mergŭ eu?“, i-am întrebatŭ răpitŭ de gândulŭ că voiu puté sĕ vĕdŭ din nou pe Carmen, „sĕ vĕdŭ aşadér ce trebue sĕ facŭ?“ — „Numai atâta; sĕ te pui pe-o nae orĭ sĕ mergĭ în Saint-Roc, după cum îţĭ va plăcé, şi décă vei ajunge în Gibraltarŭ, sĕ sciricescĭ unde şéde o vĕndĕtóre de ciocoladă ce are numele Rollona; décă ai aflat'o, vei sci din gura ei ce se petrece acolo“, diseră ei. Ne amŭ hotărîtŭ sĕ mergemŭ toţĭ trei până la Gancin, prietinii mei vorŭ rĕmâné acolo, ér eu, îmbrăcatŭ în hainele unui vĕndĕtorŭ de póme, voiu merge în Gibraltarŭ. In Ronda unŭ omŭ de-ai noştri mĭ-a câştigatŭ unŭ paşaportŭ de drumŭ; în Gancin am căpĕtatŭ unŭ măgarŭ, l'am încărcatŭ cu portocale şi pepenĭ şi am plecatŭ.

Ajungêndŭ în Gibraltarŭ am venitŭ la convingerea, că Rollona e fórte bine cunoscută dér că a muritŭ şi lucrulŭ acesta m'a lămuritŭ pe deplinŭ, de ce s'a ruptŭ întâlnirea între mine şi Carmen. Mĭ-am legatŭ măgarulŭ într'unŭ grajdŭ şi am eşitŭ cu portocale prin oraşŭ făcêndu-mĕ ca şi când aşŭ vinde. In faptă însĕ eu mĕ uitamŭ în tóte părţile sĕ dau de vre-unŭ cunoscutŭ. Ţiganĭ vedeam destui dér nu cutezam sĕ mĕ încredŭ în ei. Eu vream sĕ-i ispitescŭ pe ei şi ei pe mine. Imprumutatŭ începeamŭ a ne pricepe unii pe alţii, cunoscêndu-ne ca paserĭ bune; mai trebuia sĕ sciu că suntŭ şi ei din cétă? După o umblare zadarnică de două dile n'am aflatŭ nimicŭ nicĭ despre Rollona nicĭ despre Carmen. După puţină vêndare, mĭ-am pusŭ de gândŭ sĕ mĕ reîntorcŭ la soţii mei, când étă că preumblându-mĕ pe la apusŭ de sóre delungulŭ unei strade, audŭ că strigă o voce femeiască dintr'o ferêstră: „Vêndĕtorule de portocale!“ Imĭ ridicŭ ochii şi vĕdŭ pe Carmen şedêndŭ pe-unŭ fotoliu alăturĭ c'unŭ ofiţerŭ, care purta îmbrăcăminte roşiă, avêndŭ astfelŭ aparinţa unui lordŭ. Carmen era îmbrăcată minunatŭ, în pĕrŭ avea unŭ pieptene de aurŭ, pe umĕrŭ unŭ şalŭ, şi rochiă de mătase. Englesulŭ, rumpêndŭ rĕu limba spaniolă, strigă sĕ mergŭ în susŭ, căcĭ dómna vré portocale; ér Carmen îmĭ dise în limba bascică: „vino şi nu te mira de nimicŭ!“

(Va urma.)

vorŭ urma înainte cu diligință, vorŭ putê avê succesele cele mai frumóse.

Partea literară a fostŭ representată prin douĕ declamațiunĭ și prin o disertațiune. Studentulŭ *I. Popovicĭ* a priceputŭ destulŭ de bine a reproduce poesia lui Alexandri „Frații Jderĭ“ și a espune: „Cum trebue sĕ-șĭ arate unŭ elevŭ recunoscința sa față de institutulŭ, la care a studiatŭ“, éră studentulŭ *A. Danciu* a produsŭ multă ilaritate prin declamațiunea sa: „Rĕsbunarea șórecilorŭ“, de Gr. Alexandrescu.

Felicitămŭ pe d-lŭ N. Popovicĭ pentru succesulŭ obținutŭ, și amŭ dori ca peste totŭ sĕ aibă coriștĭ așa de bunĭ și așa de zeloșĭ, ca cei dela corulŭ sĕu bisericescŭ.

Succesulŭ materialŭ alŭ producțiunei, după cum audimŭ, încă este destul de îmbucurătorŭ. Se scie, că venitulŭ este destinatŭ pentru fondulŭ școlarilorŭ sĕracĭ și bolnavĭ.

Literatură.

Gazeta Sătenului, revistă ilustrată, R.-Săratŭ. — Abonamentulŭ 10 lei pe anŭ. Sumarulŭ Nr. 1 (121). — Anulŭ VI, Februarie 1889. — Incepemŭ annlŭ alŭ VI-lea, Redacțiunea; 4 Martie anulŭ 1889!: Gazeta Sătenului. — Irigațiunile în România, C. C. D. — Linia ferată R.-Săratŭ—Făurei, Sátucénulŭ. — Abdicerea regelui Serbiei Milanŭ, ?. — Calulŭ românescŭ și calulŭ rusescŭ. Sătucénulŭ. — Cronica agricolă, C. C. Datculescu. — Flórea sórelui ca plantă agricolă, oleuginósă și împodobitóre, C. D. D. — Strălucirea lucefĕrului, X. — Plopule cu frunde verdĭ!, Lys. — De ce s'a regretatŭ mórtea archiducelui Rudolfŭ, C. — Coróna bĕtrâneței, M. L. C. — Mĕrulŭ spinosŭ învoltă de Egiptŭ, Plantele otravitóre sălbatice, C. — Din țéră, X. — Din localitate, X. — Buletinulŭ comercialŭ, Miscellenea, Unu economŭ românŭ. Suplimentŭ: Bursuculŭ sĕu unŭ vĕnatŭ primejdiosŭ, comediă în cincĭ acte, N. A. Bogdanŭ. — Statua lui Mironŭ Costinŭ. Gravurĭ negre: Vederea generală a unei grădinĭ stilŭ alŭ XVII-lea vécŭ. Ciuma fetei. Mironŭ Costinŭ. Mironŭ Costinŭ cetindŭ la curtea lui Ioanŭ alŭ 3-lea. Arestarea lui Mironŭ Costinŭ. Gravurĭ în o colóre: Reservoriu de apă ridicatŭ pe stâncĭ și disimulatŭ cu ruine. Aspectulŭ generalŭ alŭ marei serĭ Slewelyn de Orchidie. Țĕranulŭ călare. Cadru Alegoricŭ. Archiducele Rudolfŭ și Archiducesa Stefania. Lanțurile magice. Gravurĭ colorate: Flórea sórelui din California. Stramonia de Egiptŭ duplă. O planșă mare în mai multe colorĭ de încadratŭ. Acéstă interesantă revistă pentru toțĭ a întratŭ din Februarie în alŭ VI-lea anŭ. E publicațiunea cea mai ieftină și mai bine ilustrată din România. Abonatulŭ primesce, pentru 10 lei trimeșĭ înainte, revista în timpŭ de unŭ anŭ de dile, d'asemenea, ca premiu gratuitŭ, una din colecțiile complete și broșate a anilorŭ II, III, IV și V cu tóte tablourile. Fiecare numĕrŭ cuprinde: 16 pagine, a 2 colóne, materiă interesantă și variată de cunoscințe trebuinciόse fie-căruia, împodobite cu numĕróse gravurĭ de totŭ soiulŭ admirabilŭ executate, câte 2 cromolitografii și câte o planșă mare în mai multe colorĭ de încadratŭ. Gazeta Sătenului mai dă și, gratuitŭ, broșurĭ și suplimente de 8 și 16 pagine. Gazeta Sătenului va ține, în cursulŭ acestui anŭ, în curentŭ pe cetitorii sĕi, atâtŭ prin articole câtŭ și prin ilustrațiunĭ relative, cu Exposițiunea din Parisŭ. Unŭ numĕrŭ de probă se trimite franco și gratis. A se adresa orĭ ce privesce Redacțiunea și Administrațiunea d-lui *C. C. Datculescu* directorulŭ „Gazetei Sătenului“ la *R.-Săratŭ* (România).

Academia Română.

Sesiunea generală din anulŭ 1889.

Raportulŭ secretarului generalŭ asupra lucrărilorŭ făcute în anulŭ 1888—89.

(Urmare).

I. Ședințele de peste anŭ.

Ședințele sĕptĕmânale au fostŭ ocupate cu diferite cestiunĭ sciintifice și cu cetirea unui însĕmnatŭ numĕrŭ de memorii, precum și cu discuțiunĭ asupra intereselorŭ materiale ale Academiei.

Voiu enumĕra în scurtŭ lucrările carĭ s'au cetitŭ, sĕu carĭ au fostŭ presentate Academiei, precum și comunicările cele mai însemnate ce 'i s'au făcutŭ.

In ședința dela 13 (25) Maiu membrulŭ corespondentŭ alŭ Academiei, d-lŭ Ioanŭ Calenderu, a cetitŭ unŭ „Studiu asupra legei celorŭ XII Tabule“.

In ședința dela 4 (16) Novembre d-lŭ A. Odobescu a cetitŭ memoriulŭ sĕu despre „Ornamentele în forma de capŭ de bou și anume despre rhytonulŭ de argintŭ descoperitŭ la Poroina și aflatŭ actualminte în Museulŭ de anticitățĭ din Bucurescĭ“.

In aceeașĭ ședință colegulŭ nostru d-lŭ V. A. Urechiă a cetitŭ unŭ memoriu despre „Archimandritulŭ Vartolomeiu Măzăreanulŭ“, care în secolulŭ trecutŭ a desvoltatŭ o însemnată activitate literară, rĕmasă până astădĭ cu totulŭ necunoscută.

In ședințele din ultimele patru lunĭ, d-lŭ Urechiă a presentatŭ o serie de comunicărĭ și memorii asupra mai multorŭ cestiunĭ din istoria națională, lucrărĭ pline de interesŭ și sprijinite pe documente în cea mai mare parte nepublicate până acum. Etă lista acestorŭ comunicărĭ și memorii:

Pe file de ceaslovŭ (Note istorice manuscrise din anii 1788—1799).

Sigilulŭ tĕrgului Peatra (Județulŭ Neamțului).

Documentŭ referitorŭ la limba română (Hrisovŭ datŭ de Mironŭ Barnovschi Moghilă Voevod la 20 Septembre 1626).

Documente dintre anii 1769—1800 relative la ocupațiunea rusĕscă a lui Rumianțov.

Documente noue din anii 1820—1831; acte oficiale schimbate între administrația rusĕscă si Mitropolitulŭ Moldovei și divanurile țĕrei.

Despre unele documente autografe ale Mitropolitului Moldovei Varlaam.

Despre mănăstirea din Cetatea Némțului și despre domnița Ruxandra, fica lui Vasile Lupu.

Despre nisce relațiunĭ manuscrise asupra invasiunei rusescĭ dinaintea păcei dela Cuciuc-Cainargĭ.

Despre unŭ moratoriu datŭ de Ionită Sturdza Vodă la 1825 Iulie 28 pentru plata datoriilorŭ vornicului Vasilie Rosetti.

Serie de documente istorice dintre cele mai însemnate din archiva Mănăstirei Némțului.

Memoriu despre Stefanŭ Tomșa.

Memoriu despre nouele documente probândŭ înrudirea vornicului Bucioc cu Cantacuzinii și cu Vasilie Lupu.

Documente relative la Bogdanŭ Voevodŭ tatălŭ lui Stefanŭ celŭ Mare.

In ședința dela 9 (21) Septembre Bibliotecarulŭ Academiei a făcutŭ o relațiune asupra unui documentŭ autografŭ scrisŭ românesce de Petru Vodă Șchiopulŭ la 1586 Maiu 15, documentŭ care se află în Archivele Statului la Veneția și pe care d-lŭ Bianu l'a presentatŭ în facsimile fotograficŭ. Totŭ în acea ședință d-sa a atrasŭ atențiunea Academiei asupra unorŭ prețióse documente din Archivulŭ Imperialŭ de statŭ din Viena, documente dela diferițĭ Domnĭ ai Moldovei din secolulŭ XV, scrise în limba slavonă și de o deosebită însemnătate.

In luna Ianuarie Academia a primitŭ dela d-lŭ Ioanŭ Bogdanŭ, care se ocupă cu studii slavice, o lucrare asupra documentelorŭ dela Viena amintite mai susŭ. Acestŭ tĕnĕrŭ studiosŭ și activŭ a trimisŭ și o altă lucrare de o însemnătate deosebită, care este descrierea manuscriselorŭ slavo-române din Biblioteca Imperială dela Viena.

Academia a luatŭ decisiunĭ ca memoriile presentate sĕ se publice în *Anale;* o parte din ele s'au tipăritŭ și vĕ suntŭ cunoscute, ér celelalte se vorŭ tipări în cursulŭ anului viitorŭ.

La 14 (26) Octomvre s'a presintatŭ Academiei un memoriu al d-lui Ioan Otescu asupra postulatului lui Euclid. Lucrarea s'a trimisŭ spre cercetare secțiunei sciințifice.

In ultima ședință ordinară, ținută la 3 (15) Martie, d-lŭ membru corespondentŭ St. C. Hepites a presentatŭ spre a se publica în „Anale“ lucrarea sa: „Studiu asupra climei Bucurescilorŭ în anii 1885—88. Partea I.“ Lucrarea s'a trimesŭ spre cercetare secțiunei sciințifice.

In ședința dela 13 (25) Ianuarie d-l Urechiă a comunicatŭ Academiei descoperirea unei interesante pecețĭ vechĭ a orașului Romanŭ. Pecetea se află pe unŭ documentŭ datŭ de autoritatea acestui tĕrgŭ la începutulŭ seculului XVII și costă dintr'unŭ capŭ de lupŭ avêndŭ împrejurŭ legenda în limba latină gravată în litere monachale. — Academia a esprimatŭ dorința ca acestŭ document dimpreună cu importantulŭ sĕu sigilŭ sĕ se procure în originalŭ sĕu în fotografiă.

In ședința dela 10 (22) Februarie s'a presentatŭ Academiei o nouă publicațiune despre călĕtoria în China a spătarului Nicolae Milescu, publicațiune făcută în limba rusă de d-nii P. A. Sîrcu și A. Ivanovski dela St. Petersburgŭ. D-lŭ Hașdĕu a analisatŭ cuprinsulŭ acestei publicațiunĭ și a vorbitŭ despre greșeala făcută de unii scriitorĭ, între carĭ și d-lŭ Sircu, de a crede că Milescu a fostŭ grecŭ de neamŭ.

Cu aceeașĭ ocasiune d-lŭ I. Bianu, membru corespondentŭ, a atrasŭ atențiunea Academiei asupra relațiunilorŭ lui George Stefanŭ Voevod cu regele Suediei și a adusŭ la cunoscință, că a mijlocitŭ ca sĕ se procure copii de pe documentele privitóre la aceste relații, carĭ se vorŭ afla în Archivele Suedeze.

Colegulŭ nostru d-lŭ V. A. Urechiă, la 23 Septemvre, a vorbitŭ despre mormintele vechĭ din biserica sf. Nicolae dela Iașĭ deschise cu ocasiunea lucrărilorŭ de restaurare. Academia a procuratŭ informațiunile oficiale despre obiectele vechĭ găsite în aceste morminte.

Voindŭ a lua și dênsa parte la serbarea inaugurărei statuei lui Mironŭ Costinŭ, marele cronicarŭ și omŭ de statŭ alŭ Moldovei din secululŭ XVII, care s'a ridicatŭ la Iașĭ prin stăruințele neobosite ale d-lui V. A. Urechiă, Academia a însărcinatŭ pe colegulŭ nostru d-lŭ N. Ionescu sĕ o represinte.

(Va urma.)

Mulțămită publică.

[Fine din Nr. 56].

Sabinŭ Piso, protopopŭ gr. or. din Agnita, Ioanŭ de Preda, advocatŭ din Sibiiu, Dr. Remusŭ Roșca, redactorŭ din Sibiiu și Ioanŭ Todescu, preotŭ gr. or. din Buciumŭ câte 2 fl.; George Barițŭ, membru academ. rom. din Sibiiu, George Dima, prof. sem. din Sibiiu, Petru Drăgits, candid. de adv. din Deva și N. N. din Sibiiu câte 1 fl. 50 cr.: D-lŭ Eugen Branŭ, candid. de adv. din Sibiiu, Constantinŭ Bugarscky, comersante din Sibiiu, Basilŭ Popŭ de Harsány, advocatŭ din Sibiiu, Iuliu Hossu, subinspectorŭ de dare din Sibiiu, Gustavŭ Iekim, comersante din Sibiiu, Aloisiu Menschik, c. r. intendantŭ supr. din Sibiiu și Stefanŭ Stroia, v.-notarŭ comit. din Sibiiu câte 1 fl.; Anonimŭ din Sibiiu, I. B, din Alba-Iulia, I. Bardoși, sublocot. c. r. din Sibiiu, Nicolau Babeșŭ, funcț. la Agent. „Transilvania“ din Clușŭ, Nicolau Hențiu, notarŭ comun. din Săliște, dómna Iulia Jikeli din Sibiiu, d-șóra Adele de Molnarŭ, din Sibiiu, d-lŭ I. M. din A. R., N. N. din Sibiiu, N. N. din Sibiiu, N .N, din Sibiiu, N. N. din Sibiiu, N. N. din Sibiiu, d-șóra Lucreția Popescu, profesóră la școla elementară de fetițe din Sibiiu, d-na Valeria Popescu, socie de func. de bancă din Sibiiu, d-lŭ conte Max de Schönfeld, c. r. generalŭ-majorŭ din Sibiiu, Constantinŭ Stezarŭ, c. r. căpitanŭ în pens. din Sibiiu și Eremia Welleanŭ, c. r. majorŭ din Sibiiu, câte 50 cr. — Suma suprasolvirilorŭ și ofrandelorŭ intrate 196 fl. v. a. Venitulŭ brutŭ alŭ balului a fostŭ de 711 fl. 50 cr., din care după subtragerea speselorŭ de 377 fl. 99 cr. resultă unŭ venitŭ curatŭ de *333 fl. 51 cr.*, adecă: Trei sute trei-decĭ și trei florinĭ 50 cr. v. a.

Totŭ la acestŭ locŭ venimŭ a esprima mulțămita nóstră „Reuniunei de lectură română“ din Timișóra pentru sincera colegialitate și valorosulŭ sprijinŭ, cu care ne-a onoratŭ prin imprumutarea costumelorŭ de lipsă la representarea jocurilorŭ naționale „Românulŭ“ și „Bătuta“, carĭ astfeliu au produsŭ unŭ efectŭ strălucitŭ.

Priméscă în fine mulțămita nóstră și Comisiunea administrativă a capelei militare dela regimt. c. r. de inft. Nr. 31, pentru scădĕmĕntulŭ de taxă în suma de 10 fl., oferițĭ în favorulŭ Reuniunei.

Din ședința comitetului reuniunei femeilorŭ române din Sibiiu, ținută la 15 Februarie 1889.

Maria Cosma, presidentă. Dr. *Octavianŭ Russu,* secretariu.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS“

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Budapesta, 26 Martie. Oamenĭ din cele mai de josŭ păturĭ ale poporului au demonstratŭ erĭ, dér au fostŭ împrăștiațĭ cu baioneta și cu sabia de către poliția și de către miliția. Séra a fostŭ liniște.

Berlinŭ, 26 Martie. Consiliulŭ federalŭ a trimisŭ proiectulŭ de lege privitorŭ la modificarea legii penale și a legii de pressă la comisiunea justițiară.

Belgradŭ, 26 Martie. Sgomotulŭ despre o apropiată întêlnire a regelui Alexandru cu Țarulŭ nu e adevĕratŭ.

DIVERSE.

Emigrarea din Germania. In 1888 au emigratŭ din Germania prin porturile germane în țĕrile transmarine 80,671 Germanĭ, precum spune raportulŭ comisarului imperialŭ. Numĕrulŭ emigranțilorŭ a fostŭ cu 1198 mai mare ca în 1887. Cei mai mulțĭ emigréză din Prusia, Posen, Pomerania, Hanovera, Schleswig-Holstein, Hessen-Nassau, Silesia, Saxonia, Țĕrile renane, Vestfalia, Bavaria, Würtemberg, Mecklenburg-Schwerin ș. a. Părțile în care imigréză suntŭ: Statele unite ale Americei de nordŭ, America de nordŭ engleză, Mexico, America centrală, India vestică, Brasilia, Argentina, Peru, Chile, Africa, Asia, Australia și Polynesia.

Rectificare. In numĕrulŭ de erĭ alŭ foiei nóstre, la interpelarea deputatului Eötvös făcută în dieta ungurĕscă, fiindŭ vorba despre cheltuelile ce se vinŭ pe comitatulŭ Bihorului, este a se ceti 700,000 fl. și nu numai 70,000.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 24 Martie st. n. 1889.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.52	Vĕnd.	9.54
Argintŭ românescŭ -	„	9.45	„	9.48
Napoleon-d'orĭ - - -	„	9.61	„	9.63
Lire turcescĭ - - -	„	10.84	„	10.88
Imperialĭ - - - -	„	9.84	„	9.88
Galbinĭ .	„	5.62	„	5.65
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.50	„	99.—
Ruble rusescĭ - - -	„	127.—	„	128.—
Discontulŭ - - - -	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 22 Martie st. n. 1889.

Renta de aurŭ 4% - - - - - - -	102.25
Renta de hârtiă 5% - - - - - - -	94.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare -	146.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) - -	99.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) - -	120 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) - -	114.60
Bonurĭ rurale ungare - - - - -	104.75
Bonurĭ cu clasa de sortare - - - -	104.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ - - -	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare - - - -	104.75
Bonurĭ rurale transilvane - - - -	104.75
Bonurĭ croato-slavone - - - - -	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ - - - - - - - -	99.85
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	141.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului - - - - - - - - -	129.75
Renta de hârtiă austriacă - - - -	83.55
enta de argintŭ austriacă - - - - -	83.90
Renta de aurŭ austriacă - - - - - -	111.55
Losurĭ din 1860 - - - - - - - -	142.30
Acțiunile băncei austro-ungare - -	891.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. -	311 15
Acțiunile băncei de creditŭ austr. -	304.50
Galbenĭ împĕrătescĭ - - - - - - -	5.71
Napoleon-d'orĭ - - - - - - - -	$9.60^1/_2$
Mărcĭ 100 imp. germane - - - -	$59.42^1/_2$
Londra 10 Livres sterlinge - - - -	121.70

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Cancelaria Negruțŭ

în Gherla—Sz.-ujvár—Transilvania

DESCHIDE ABONAMENT PE ANUL 1889

la

AMICULU FAMILIEI. Diarŭ beletristicŭ și enciclopedicŭ-literarŭ — cu ilustrațiunĭ. — Cursulŭ XIII. — Apare în 1 și 15 dĭ a lunei în numerĭ câte de 2—3 cóle cu ilustrațiunĭ frumóse; și publică articlii socialĭ, poesii, novele, schițe, piese teatralĭ ș. a. — mai departe tractézâ cestiunĭ literare și scientifice cu reflesiune la cerințele vieței practice; apoi petrece cu atențiune viéța socială a Româniloru de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiunĭ din patriă și străinătate; și prin glume, în mare parte ilustrate, nisuesce a face câte o óră plăcută familiei strivite de grijile vieței; și preste totŭ nisuesce a întinde tuturorŭ individilorŭ din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețulŭ de prenumerațiune pre anulŭ întregŭ e 4 fl., pentru România și străinătate 10 francĭ, lei, plătibilĭ și în bilete de bancă orĭ marce postalĭ.

PREOTULŬ ROMÂNŬ. Diarŭ bisericescŭ, scolarŭ și literarŭ — cu ilustrațiunĭ. — Cursulŭ XV. — Apare în broșurĭ lunare câte de 2½—3½ cóle, și publică portretele și biografiile archiereilorŭ și preoțilorŭ mai distinșĭ, precum și alte portrete și ilustrațiunĭ, — mai departe articlii din sfera tuturorŭ sciințelorŭ teologice și între aceștia mulțime de predice pre duminecĭ, serbătorĭ și diverse ocasiunĭ, mai alesŭ funebralĭ, — apoi studii pedagogice-didactice și scientifice-literarĭ; și în urmă totŭ soiulŭ de amĕnunte și scirĭ cu preferința celorŭ din sfera bisericéscă, scolastică și literară. — Prețulŭ de prenumerațiune pre anulŭ întregŭ e 4 fl. — pentru România 10 francĭ — lei, plătibilĭ și în bilete de bancă orĭ marce postalĭ.

Colectanții primescŭ gratisŭ totŭ alŭ patrulea esemplarŭ.

Numerĭ de probă se trimitŭ gratisŭ orĭ-cui cere.

Totŭ de aci se mai potŭ procura și următórele cărțĭ din editura propriă:

Renascerea limbei românescĭ în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet). Broșura I. II. și III. Prețulŭ broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Tóte trei împreună 1 fl.

Merinde dela școlă *seu învĕțături pentru poporŭ* culese din diarulŭ unui scolarŭ de *Dr. Georgiu Popa.* — Opulŭ acesta, pentru povĕțuirile lui valoróse, are sĕ ocupe unŭ locŭ de frunte în bibliotecile nóstre poporale. D-lŭ autorŭ a avutŭ nimerita idee, de a publica prin opulŭ de față unŭ diarŭ de școlă, ce și-lŭ făcuse ca elevŭ de anul I alŭ școlei poporale superióre din Câmpenĭ, va se dică pe când era în alŭ 4-lea anŭ de școlă. In acestŭ diar se cuprindŭ diferite impresiunĭ din copilăriă, atâtŭ din școlă câtŭ și afară de școla: o colecție bogată de diferite povĕțuirĭ primite dela învĕțătorulŭ sĕu, pe carĭ autorulŭ le-a prelucratŭ și desvoltatŭ cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală, religiune, naționalitate, igienă, economie, istoriă etc. etc. se află în acestŭ opŭ, așa că singurŭ numai câteva din cele 32 capitule, cum ar fi d. es. capitululŭ despre fumatŭ, despre curățirea trupului etc. ar fi de ajunsŭ pentru a merita sĕ nu lipséscă din nicĭ o bibliotecă poporală românéscă. Opulŭ cuprinde 289 pagine 8⁰ —Prețulŭ unui esemplarŭ cu porto-francatŭ e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzariulŭ. Novelă originală e Emilia Lungu. Prețulŭ 15 cr.

Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Pețulŭ 20 cr.

Idealulŭ perdutŭ. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulŭ 15 cr.

Opera unui omŭ de bine. Novelă originală.—Continuarea novelei: **Idealulŭ pierdutŭ** de Paulina C. Z. Rovinar. Prețulŭ 15 cr.

Miseriile sociale. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulŭ 20 cr.

Fântâna dorului. Novelă poporală de Georgiu Simu. Prețulŭ 10 cr.

Codreanŭ craiulŭ codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețulŭ 10 cr.

Ultimulŭ Sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețulŭ 10 cr.

Bunica și Nepoțelulŭ. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé G. Simu. Prețulŭ 10 cr.

Probitatea în copilăriă. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé. Prețulŭ 10 cr.

Elŭ trebue sĕ se însóre. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțŭ. Prețulŭ 25 cr.

Branda seu Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoșŭ. Novelă istorică națională. Prețulŭ 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioanŭ Tanco. Prețulŭ 30 cr.

Hermanŭ și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantinŭ Morariu. Prețulŭ 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragediă în 5 acte după Euripide, tradusă în versurĭ de Petru Dulfu. Prețulŭ 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicóră, prof. gimnas. — Cu portretulŭ M. S. Reginei României. Prețulŭ 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unŭ volumŭ de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețulŭ redusŭ (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafirĭ și viorele, poesii poporale, culese de Ioanŭ Popŭ Reteganu. Unŭ volumŭ de 14 cóle. Preț. 60 cr.

Tesaurulŭ dela Petrósa seu **Cloșca cu puii ei de aurŭ.** Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețulŭ 20 cr.

Biblioteca Sătenului Românŭ. Cartea III și IV, cuprindŭ materii fórte interesante și amusante. Prețulŭ la ambele 50 cr. — câte una deosebĭ 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii fórte interesante și amusante. Prețulŭ 30 cr.

Colectă de recepte din economiă, industriă, comerciu și chemiă. Prețulŭ 50 cr.

Economia pentru scólele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețulŭ 30 cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Românĭ. De V. Gr. Borgovan. Prețulŭ 15.

Manualŭ de Gramatica limbei române pentru scólele poporalĭ în trei cursurĭ, de Maximŭ Popŭ, profesorŭ la gimnasiulŭ din Năsĕudŭ. — Manualŭ aprobatŭ prin ministeriulŭ de culte și instrucțiune publică cu rescriptulŭ de data 26 Aprilie 1886, Nr. 13,193. — Prețulŭ 30.

Nu mĕ uita. Colecțiune de viersurĭ funebralĭ, urmate de iertăciunĭ, epitafiă ș. a. Prețulŭ 50 cr.

Carte conducĕtóre la propunerea calculărei în scola poporală pentru învĕțătorĭ și preparandĭ. Broș. I. scrisă de Gavrilŭ Trifu profesorŭ preparandialŭ. Prețulŭ 80 cr.

Cuvêntărĭ bisericescĭ în tóte sĕrbătorile de peste anŭ de *Ioanŭ Papiu.* — Unŭ volumŭ de peste 24 cóle 8⁰ mare, hârtiă fină. — Numele d-lui I. Papiu este multŭ mai bine cunoscutŭ clerului românŭ, decâtŭ sĕ fiă de lipsă a mai recomanda acestŭ nou productŭ alŭ d-sale. Clerulŭ românŭ a învĕțatŭ a'i aprețui scrierile d-sale pentru însemnata lorŭ valóre literară.—Noulŭ tomŭ de predicĭ întrece însĕ tóte volumurile de predicĭ edate până acum, prin întocmirea sa — avêndŭ o notiță istorică la fie-care sĕrbătóre, — care arată timpulŭ introducerei, fasele prin carĭ a trecutŭ și modulŭ cum s'a stabilitŭ respectiva sĕrbătóre. — Prețulŭ unui esemplarŭ cu porto francatŭ e 2 fl. v. a.

Cuvêntărĭ funebrale și iertăciunĭ pentru diferite casurĭ de mórte, întocmite de Ioanŭ Papiu. — Acestŭ volumŭ de peste 24 cóle cuprinde: 8 cuvêntărĭ acomodate pentru orĭ-ce casurĭ ordinare de mórte, 4 pentru casurĭ ordinare de mórte întêmplate în timpurĭ diferite ale anului, 10 la casurĭ ordinare însĕ mai specialĭ de mórte, 4 la înmormântarea omenilorŭ bĕtrânĭ, 5 la înmormêntarea pruncilorŭ, tinerilorŭ și a junilorŭ, 9 la casurĭ de mórte specialĭ; — apoi pe mai bine de patru cóle urméză o mulțime de iertăciunĭ precedate de o introducere generală în iertăciunĭ, și anume: 1 iertăciunile bărbatului dela muiere, 2—a muierei dela bărbatŭ, 3 — a părintelui dela fii, 4 — a mamei dela fii, 5 — a fiilorŭ dela părințĭ, 6 a fratelui seu surorei dela frațĭ și surorĭ, 7 — a nepoțilorŭ dela moșĭ, móșe, bunĭ, bune, străbunĭ, străbune, 8 — a nepoțilorŭ dela unchiu și mătușe, 9—dela nemurĭ și consângenĭ mai depărtațĭ, 10—dela consoțĭ de aceeașĭ ocupațiune. 11—dela binefăcĕtorĭ, amicĭ cunoscuțĭ și dela toțĭ creștinii adunațĭ. Recomandămŭ clerului românŭ acestŭ bogatŭ volumŭ de cuvêntărĭ funebralĭ și iertăciunĭ lucrate amĕsuratŭ tuturorŭ cerințelorŭ preoțimei fungente la casurĭ funebralĭ. Prețulŭ unui esemplarŭ spedatŭ franco e 2 fl. v. a.

Cuvêntărĭ bisericescĭ, tomulŭ III, scrise de Ioanŭ Papiu.—Acestŭ tomŭ cuprinde predicĭ pe Duminecĭ și se estinde pe 12 cóle 8⁰ mare.—Prețulŭ unui esemplarŭ spedat franco e 1 fl. v. a.

Orientele catolicŭ seu **concordanțele tradițiunei** în douĕ limbĭ—română și latină, tractéză despre primatulŭ bisericei și se estinde pe 22 cóle 8⁰ mare. —Scrisŭ de Ioanŭ Papiu.—Opulŭ acesta a fostŭ recensatŭ favoritorŭ și lăudat și de foile străine.—Prețulŭ unui esemplarŭ spedatŭ franco e numai 1 fl. 50.

Resultatele filosofiei seu cunoscințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopulŭ lui espuse în modŭ popularŭ de profesorulŭ Dr. Iosifŭ Frapporti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorulŭ) de Ioanŭ Papiu. —Acestŭ opŭ, care se estinde pe 11, cóle 8⁰, e fórte acomodatŭ ca premiu pentru cei ce absólvă scóla poporală, se vinde cu prețulŭ numai de 50 cr. esemplariulŭ spedatŭ franco.

Manualŭ catecheticŭ pentru primii anĭ scolasticĭ, prelucratŭ după I. A. Fritz de Basiliu Rațiu, fostŭ profesor de s. scriptură, catechetică și metodică în seminariulŭ archidiecesanŭ din Blașiu, actualmente vicarŭ archiepiscopescŭ în Făgărașŭ.—Acestŭ opŭ de mare însemnătate pentru literatura catechetică româna este o prelucrare liberă, schimbândŭ unele aplicărĭ practice cu altele recerute de relațiunile și lipsele băiețilorŭ noștri, ér ceremoniele bisericescĭ înlocuindu-le cu cele prescrise și usitate în biserica nóstră română. In note se arată și procederea ce are sĕ o observe catechetulŭ față cu discipulii sĕi. Acéstă scriere are sĕ fiă unŭ îndreptarŭ în mâna catechețilorŭ, învĕțătorilorŭ și a părințilorŭ la instrucțiunea religiósă-morală, ce au sĕ o dea micilorŭ băiețĭ.—Prețulŭ unui esemplarŭ din acestŭ opŭ,—care pórtă clausula aprobărei prea ven. Ordinariatŭ metropolitanŭ din Blașiu și care cuprinde 222 pag. 8⁰, avêndŭ mai multe poesii în textŭ, — este 1 fl.

Omiliile celui dintre sfințĭ Părintelui nostru Ioanŭ Gură-de-Aurŭ la epistolele sfântului apost. Paulŭ către Titu și Filemonŭ. Traduse de Constantinŭ Morariu. Prețulŭ unui esemplarŭ cu porto francatŭ e 60 cr.

Dumnedeésca liturgie a celui dintru sânțĭ părintelui nostru Ioanŭ Chrysostomŭ compusă din operele acelui sântŭ păriute, de Ioanŭ Boroșiu parochŭ gr. cat. și ases. consist. Prețulŭ unui esemplarŭ cu porto-francatŭ e 40 cr.

Cele mai eftine cărțĭ de rugăciunĭ:

Mărgăritarulŭ sufletului. Carte bogată de rugăciunĭ și cântărĭ bisericescĭ, fórte frumosŭ ilustrată. Prețulŭ unui esemplarŭ broșuratŭ e 40 cr., legatŭ 50 cr., legatŭ în pânză 80 cr., legatŭ mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl.30, în legătură de luxŭ 2.50—2.80

Miculŭ mărgăritarŭ sufletescŭ. Cărticică de rugăciunĭ și cântărĭ bisericescĭ — frumosŭ ilustrată, pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele. Prețulŭ unui esemplarŭ broșuratŭ e 15 cr., — legatŭ 22 cr., legatŭ în pândă 26 cr.

Cărticică de rugăciunĭ și cântărĭ pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele. Cu mai multe icóne frumóse. Prețulŭ unui esemplarŭ e 10 cr.; 50=3 flor.; 100=5 fl.

Visulŭ Prea Sântei Vergure Maria a Născĕtórei de D-deu urmatŭ de mai multe rugăciunĭ frumóse. Cu icóne frumóse. Prețul unui esemplar legat spedat franco e 12 cr., 50 esemplare 5 fl., 100 esemplare 9 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isusŭ Christosŭ. Prețulŭ unui esemplarŭ legatŭ și spedatŭ franco e 15 cr.; 40 de esemplare 6 fl.; 100 esemplare 10 fl.

A se adresa la „CANCELARIA NEGRUȚU“ în Gherla (Sz-ujvár. — Transilvania), unde se cumpĕră acțiile tuturorŭ băncilorŭ române cu prețurile cele mai bune.

Rugămŭ pe domnii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.